Да ли је заиста некога изненадила одлука предсједника Србије Александра Вучића да министарку државне управе и локалне самоуправе Ану Брнабић предложи за новог мандатара? Ако ће се Владом Србије, умјесто из Немањине, убудуће управљати са Андрићевог венца, има ли од министарке Брнабић идеалнијег кандидата? Ако се свему додају и неки за јавност небитни подаци из биографије будуће премијерке - а додају се, нажалост - предсједник Вучић је, предлажући министарку Брнабић за мандатара, наставио да игра симултанку на двије табле: Западу је на овај начин изнио „конкретне доказе" о сопственој демократској ширини; истовремено је, преко министра одбране који је недавно у Бјелорусији присуствовао завршним активностима трилатералне вјежбе "Словенско братство 2017", поручио Москви да ће Србија „у блиској будућности из статуса посматрача у Организацији споразума о колективној безбиједности (ОДКБ) прећи на ниво активног учесника". Оба потеза предсједник је повукао истог дана.

Да је друг Тито био и приближно вјешт стратег и тактичар, гдје би крај био и нему и Југославији?!

Некадашња предсједница Демократске странке Србије, бивша амбасадорка Србије у Риму, посланица у српској Скупштини, психијатрица Санда Рашковић Ивић, није изненађена предлогом Алексанадра Вучића да Ану Брнабић предложи за нову мандатарку.

"Предлог да досадашња министарка државне управе и локалне самоуправе буде изабрана за мандатара доказује вазални, слугерањски однос Александра Вучића према Западу. Изузев слепом послушношћу ММФ-у, чиме је то Брнабић заслужила премијерско

место? Заштитом права радника, одбраном Косова и Метохије? Неко је већ рекао да Вучић не тражи премијера, тажи – кривца којем ће делегирати одговорност за све катастрофалне потезе које је повукао у претходних пет година. У том смислу, Ана Брнабић је заиста идеалан кандидат”, каже Санда Рашковић Ивић.

О којим лошим потезима говорите?

О којим?! Србија је приватна држава Александра Вучића, који наставља да разара остатке оно мало институција које су некада постојале. Једина "институција”у Србији данас је Александар Вучић.

А Скупштина Србије?

Захваљујући Маји Гојковић, Скупштина је постала пуки сервис за извршавање Вучићевих налога. По његовим инструкцијама Гојковић суспендује рад парламента, малтретира и дискриминише посланике опозиције…

Госпођа Гојковић тврди да посланици опозиције малтретирају њу.

Реч је о типичној вучићевској "калимеро" политици.

Шта то значи?

У време када је и формално био радикал, Вучић је, сећате се, увек због нечега био увређен, тужан, расплакан; према његовој странци и њему стално је чињена некаква "неправда". Тај образац понашања усвојили су сви некадашњи радикали, укључујући Мају Гојковић.

Мислите да то о чему говорите препознаје просјечни грађанин који гласа за СНС?

Просечни гласач гледа Пинк, Хаппу, РТС, чита таблоиде и остале пропагандистичке медије у којима се Вучић приказује као најјачи, најбољи, најпаметнији, најхрабрији и једини који ће Србију спасити од ратних претњи које наводно долазе од свих наших суседа, од беде и сиромаштва.Тај просечни грађанин, перманентно подвргнут агресивном и вулгарном испирању мозга, разочаран и преплашен мисли – не дај боже да буде горе. Гаранција да неће бити горе је - Александар Вучић.

Пропаганда је од предсједника Вучића направила "спасиоца" и "месију" или је предсједник Србије тај статус стекао захваљујући личној харизми?
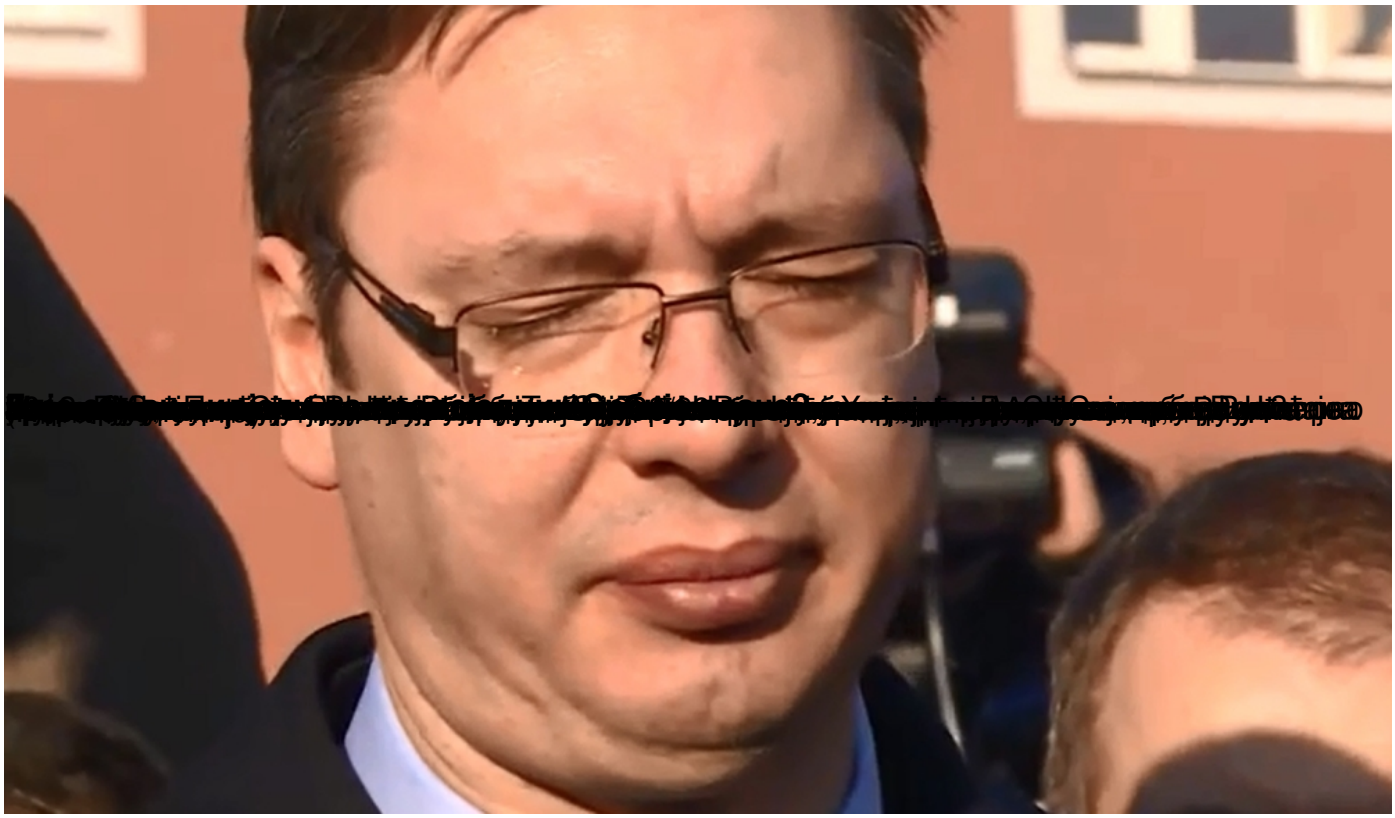
Вучић није харизматични лидер. Уосталом, како неко ко јавно плаче може бити харизматични вођа? Где сте то видели?